

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Quibus casibus concessio in emphiteusim absq[ue] assensu Apostolico
fieri possit. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

S. III.

An fiducia Ecclesie habeant rem communem pro indiviso locari solitam, possit altera ex dictis ecclesijs inuita altera rem locare.

23 **R**esp. affirmatiue, dummodo utiliter locet, & iuxta solitum, neque alteret formam locationis in præiudicium alterius: quod procedit etiam in priuatis, potest enim socius inuito socio rem communem pro indiviso locare *Bart. in l. & hæc distinctio §. ult. nu. 2. ff. locat. Rot. d. decis. 692. num. 3. & seq.*

Addit Ricc. in Collect. dec. 655. p. 3 quod si duo Curati habeant prædia indiuisa, alter alteri de consensu Episcopi poterit prædium ad vitam locare; sed hoc procedit in prædiolis iuxta cap. terrulas 12. q. 2. ut nos infra dicemus.

S V M M A R I V M.

- 1 Quæ conditiones requirantur, ut concessio in emphyteusim fieri possit sine solemnitate.
- 2 Quando dicatur res solita concedi.
- 3 Euidens ecclesie utilitas debet adesse tempore vltimæ concessionis.
- 4 Si alteretur solitum in substantiâlibus, concessio fieri non potest absque Sedis Apostolicæ beneplacito.
- 5 Quando dicatur alteratio circumstantiâ, & num. 6. & 7.
- 6 In iure non est permissa concessio emphyteusis ecclesie ultra tres

personas, scilicet recipientis, filiorum, & nepotum, & nu. 9.

10 Declaratur, & limitatur supra dicta conclusio, & numero. 11. & 12.

13 Quando res sterilis in emphyteusim datur ei, qui illam fertilem fecit, potest in perpetuum concedi.

14 An concessio in emphyteusim vitietur in totum, quando alteratur consuetudo.

15 An Prælati possit sine solemnitate infeudare, vel in emphyteusim concedere res solitas concedi, quando cessat prima causa concessionis.

16 Et quid, si est incorporata mensa ecclesie.

17 Et an possit de nouo concedi res data ecclesie cum pacto, quod alienari non possit.

C A P. VI.

Quibus casibus concessio in emphyteusim absq. assensu apostolico fieri possit.

T concessio in emphyteusim fieri possit sine solemnitate d. extrax. ambrosia, tres conditiones requiruntur, videlicet ut fiat de bonis solitis ab antiquo dari in emphyteusim, & cum euidenti utilitate, & in casibus à iure permissis, ut notant DD apud Quarant. in ver. alienatio n. 39. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. n. 22. Bonac. in tract. de alien. bonor. eccles. disp. 2. q. vn. pun. 2. n. 20.

¶ Dicitur autem res solita concedi, si præcesserint duæ concessiones sine solemnitate effectum sortitæ simul cum cursu 40. annorum secundum communem opinionem *Quarant. in ver. alienatio num. 40. clar. §. feudum q. 13. vers. nunc pro intelligentia; vel si præcedat vna tantum concessio cum solemnitate, quia tunc illico dicitur res solita locari ita vt non requiratur lapsus 40. annorum Genuens. in Prax. Archiep. cap. 60. n. 5. Clar. loco cit. Ricc. in collect. decis. 3054. par. 7. & in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 112. quicquid dicat Piussec. in Prax. Episc. par. 2. cap. 5. n. 3. vers. secundus casus Barbof. d. par. 3. all. 95. & alij. verum ad hunc effectum vt dicatur valida, non præsumitur solēnitas spatio 30. annorum, sed de ea debet verè, & realiter constare, *decisum refert Ricc. in Prax. par. 1. ref. 26. & d. ref. 112.**

¶ Euidens verò ecclesiæ utilitas debet adesse tempore nouæ, seu vltimæ concessionis, & non sufficeret, illam adfuisse in antiqua, & ita pluries *decisum fuisse refert Genuens. d. cap. 60. n. 6. & 7. Barbof. d. all. 95. nu. 34. Ricc. in collect. decis. 3054. par. 7. & in Prax. for. eccles. par. 1. resol. 4.*

§. I.

¶ An requiratur beneplacitum apostolicum, quando in concessione rei solita alienari alteratur solitum circa substantialia.

¶ Resp. affirmatiuè, talis enim alteratio videtur noua alienatio *Clar. in §. emphiteusis q. 28.*

vers. aut verò, & in §. feudum q. 13. vers. scias tamè Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 26. & in collect. dec. 3054. & hanc esse communem dicit Quarant. loco cit. n. 40. Rot. in foro sempronien. seu Eugubina bonorum emphiteoticorum 7. Maij 1638. coram Coccino.

¶ Tunc autè alteratio censetur circa substantialia, quando in secundainuestitura adiicitur noua conuentio, seu noua qualitas, puta si emphiteusis soleat concedi masculis, & concedatur fœminis *Genuens. in Prax. cap. 60. n. 6. Quarant. loco cit. 2. si pro extraneis concederetur, cū tamè esset solita cōcedi pro descendantibus Clar. loco cit. Bonacin. d. tract. de alienat. bonor. eccles. disp. 2. q. vn. pun. 2. nu. 20. Ricc. in Prax. par. 1. ref. 26. & in collect. dec. 3054. par. 7. Vnde si res alienata fuit cum pacto, quod non transeat ad extraneos, non poterit alienari, vt transeat absque solemnitatibus *Rot. in Imolen. bonorum 21. Maij 1593. coram Pamphilio, quam refert idem Ricc. in collect. decis. 2342. par. 6. 3. si prima inuestitura esset pro filijs, & nepotibus, & secunda inuestitura esset pro filijs, nepotibus, & pronepotibus, vel in perpetuum Bonac. loco cit. d. q. vn. pun. 2. n. 20. Rot. in d. foro sempronien. seu Eugubina coram Coccino, vbi dictum fuit, quod in iure non est permissa concessio emphiteusis ecclesiæ ultra tres personas, scilicet recipientis, filiorum, & nepotum, vt constat ex §. emphiteusim §. quia verò Leonis quidem §. quod autè dictum est vers. illum verò Auth. de**

de non alienan. aut permut. quam
 9 legem approbauit summus Ponti-
 fex in cap. nulli de Reb. eccles. nō
 alien. ibi, & emphiteusis perpetu-
 um contractum, per quē textū
 corrigitur auth. de alien. & embt.
 in princip. vers. si verō, vbi dicitur,
 emphiteusim rerū ecclesiæ pos-
 se concedi etiam in perpetuum.
 ita resoluit Rot. in d. forosemproniz,
 seu Eugubina, & alias decisiones
 refert Ricc. in collect. dec. 3054. p. 7.
 & hanc esse communem d. Clar. in
 §. emphiteusis q. 34.

10 Hoc tamen procedit, quando
 simpliciter conceditur emphiteu-
 sis in tertiam generationem, nam
 in dubio etiam persona ipsius ac-
 quirentis computatur, & tunc Pa-
 ter vti generatus ab aliquo dicitur
 in prima generatione passiuē
 suscepta, filius in secunda, & ne-
 pos in tertia cap. parentela 35. q.
 5. Castrens. in cons. 338. nu. 2. lib. 2.
 Rot. in d. forosempronien. coram
 Coccino.

11 Secus esset, quando in inuesti-
 tura apposita sunt aliqua verba,
 ex quibus appareat, esse distinctā
 personam acquirentis ab alijs de-
 scendentibus, puta si concedatur
 alicui emphiteusis vsque ad tertiā
 generationem expletam, tunc
 enim comprehenduntur etiā pro-
 nepotes iuxta communem Docto-
 rum sententiā, vt d. Clar. in §. em-
 phiteusis d. q. 34. idem dicendum,

12 si concedatur vsque ad tertiam,
 ipsius acquirentis generationem,
 nisi fortē præcedat expressa de-
 terminatio personarum, puta si
 concedatur pro se, filijs, & nepo-
 tibus, & postea addita reperian-

tur verba illa, vsque in tertiam
 ipsius generationem, hoc enim
 casu hæc verba, nē contrarientur
 antecedentibus, debēt similiter
 exponi pro recipiente, eiusque
 filijs, & nepotibus, vt dicit Rota
 in d. forosemproniz. seu Eugubina.

13 Obserua tamen, quod quando
 res sterilis in emphiteusim datur
 ei, qui illā fertilem fecit, tunc pos-
 test etiam in perpetuum concedi
 cap. ad aures de Reb. Eccles. non
 alienan. & ibi glos. vers. hereditario
 Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. resol.
 130. dicitur autē res sterilis, non
 modò si sit omninò sterilis, sed
 etiam si aliquam modicam afferat
 vtilitatem Idem Ricc. in collect. dec.
 3054. par. 7. vbi etiam decisum re-
 fert, quod hoc casu vtilitas respi-
 citur tempore primæ cōcessionis,
 quando bona erant sterilia, non
 autem tempore renouationis.

Quæres, an concessio in emphi-
 teusim vitietur in totum, quando
 alteratur, seu mutatur consuetu-
 do, vel potius substineatur qua-
 tenus facta est intra solitam for-
 mam?

14 Resp. quod si recipit commodā
 diuisionem, tunc substinetur in
 ea parte, quia vtile per inutile,
 non vitietur, etiam si vnica tantū
 concessio facta esset: sed si dare-
 tur casus, in quo vtile ab inutili nō
 possit commodè diuidi, tunc tota
 concessio vitietur Clar. in §. em-
 phiteusis q. 6. vers. scias tamen & in
 §. feudum q. 13. in fin. vbi dicit, hæc
 esse veriorē, & magis communem
 opinionem. Vnde si prima concessio
 erat pro masculis tantum, & se-
 cunda fiat etiam pro fœminis, va-
 lebit

lebit quoad masculos tantum *Genuens. in Prax. Archiep. cap. 60. nu. 6. ubi testatur de communi, ita etiam si res ecclesie solita erat concedi in tertiam generationem, & concedatur ultra tres, valebit concessio vsque ad tertiã, licet quoad reliquas sit nulla Rot. in Vlixbonã, 2. Junij 1567. coram Sarmiento, quam refert Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 115. & in collect. dec. 3054. par. 7. ubi etiam citat Castrẽs. in Auth. qui rem in fin. & ibi Dec. n. 2. Gagnol. n. 60. C. de sacros. eccles. & alios, & est communis opinio.*

§. II.

An Prelatus possit sine solemnitate infeudare, vel in emphiteusim concedere res solitas concedi, quando cessat prima causa concessionis.

R Esp. negatiuè, & ideò quando res inculta data esset in emphiteusim, vt reduceretur ad culturam, si postea redacta ad culturam rediret ad ecclesiam, non poterit de nouo concedi absque assensu sedis apostolicæ, quia tunc fieri non posset cum euidentia ecclesie utilitate *Piasec. in Prax. Ep. par. 2. cap. 5. numer. 32. Benintend. decis. 13. num. 8. Ricc. in Collect. dec. 2330. par. 6. & in Prax. par. 1. ref. 4. & alij apud Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. num. 33. idem dicendum, quando ecclesia tempore primæ concessionis erat diues, nunc verò paupertate laboret *Genuens. in Prax. Archiep. c. 60.**

num. 6. ubi de commun. secus esset si prima causa concessionis adhuc duraret Ricc. in Prax. par. 1. d. ref. 4. & in Collect. dec. 3054. par. 7.

§. III.

An possit alienari res solita concedi, si est incorporata mensa ecclesie.

R Esp. negatiuè, & ideò si Prelatus expressè describi faciat rem reuersam inter bonamensam, aut si collegerit fructus ipsius, prout solet facere de alijs rebus incorporatis, non poterit huiusmodi rem iterum in emphiteusim concedere, quia hic casus non reperitur à iure permissus *Clar. in §. feudum vers. nunc pro intelligentia Guid. Pap. dec. 154. nu. 3. Ricc. in collect. dec. 2342. p. 6. & decis. 3054. par. 7. Barbos. d. all. 95. nu. 29. & alij communiter.*

17 Addit *Genuens. in Prax. ut sup. cap. 60. n. 6. quod nec potest de nouo concedi res data ecclesie cum conditione, & pacto, quod alienari non possit, hoc enim casu ecclesia huiusmodi rem neque ex causa necessitatis distrahere potest, si habeat alia bona *glos. in cap. verum de cõdit. app. Afflic. dec. 17. n. 5. vers. octauo.**

S V M M A R I V M.

1 *Quæ dicantur bona, qua seruandò seruari non possunt, & num. 2.*
3 *Beneficiatus potest arbores infructiferas absque solemnitate alienare.*